

CIUTADANES

VINAROSSENQUES

2011

ROSARIO GINER ARNAU

Vinaròs, 2-11-1929

Ser filla d'Antonio Giner Torres significava viure en l'ambient d'un taller mecànic tot i ser dona. El seu pare la va animar a interessar-se per la mecànica. Només sortir del col·legi, es va incorporar a l'empresa familiar portant temes administratius. Abans de complir 18 anys, ja havia fet pràctiques de conduir per dins del garatge. Tot just complir l'edat exigida va treure's el carnet de conduir. Feia les pràctiques dins la plaça de bous i per la carretera d'Ulldecona, per on no passava ningú. El cotxe amb qui va efectuar les pràctiques era un Opel de 9 cavalls de quatre places, matrícula CS 2954, un vehicle que avui l'estant reparant, després de varis anys d'estar sense funcionar. Charo, com tothom la coneix, encara condueix i està esperant que els seus fills li'l posen altra vegada a punt, col·locant-li frens hidràulics per tornar a conduir-lo. Per a ella aquest vehicle és emblemàtic; és "l'opelet". Està molt orgullosa del seu bon ofici com a conductora, al llarg de tots els anys que ha conduït no ha tingut cap accident, ni li han posat cap multa.

Es va casar amb Agustín Serrano Monsonís, família de Paco Puchol, al que va conèixer durant les vacances, quan ell es desplaçava des de Barcelona on vivia. Es van casar l'any 1952, i el marit es va incorporar a l'empresa familiar ja que ell tenia el títol de pèrit industrial.

Van venir quatre fills, una xica i tres xiqs. El taller familiar ha continuat amb la seva activitat, avui és la tercera generació la que s'ocupa del taller i venda de cotxes.

Rosario Giner amb 80 anys viu l'alegria de tenir nets i una besneta.

Comença la commemoració del 600 aniversari del Compromís de Casp.

gener 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
52	N dia 4	G dia 12	P dia 19	M dia 26		1 St. Emmanuel	2 St. Basil
1	3 Sta. Geneveva	4 St. Roger	5 St. Eduard	6 Reis Mags	7 St. Julià	8 St. Llucìa	9 St. Eulogi
2	10 St. Agatò	11 St. Anastasi	12 St. Benet	13 Sta. Verònica	14 St. Eufraasi	15 Sts. Mauro i Macari	16 St. Fulgensi
3	17 St. Antoni Abad	18 Sta. Librada	19 St. Mario	20 St. Sebastià	21 Sta. Inés	22 St. Vicent Martir	23 St. Ildefons
4	24/31 Francesc S. / Marcel	25 Conversió St. Pau	26 Sts. Timoteu i Titu	27 1975 Sta. Àngela de Merici	28 St. Tomàs d'Aquino	29 St. Valero	30 Sta. Martina

CAROLINA MIRALLES TORRES

24-08-1909 / 03-03-2007

LUCÍA CAROLINA MIRÓ MIRALLES

Vinaròs 16 novembre de 1948

Carolina Miró és la primera admiradora de la seva mare com a dona emprenedora i valenta, que va mostrar-ho plenament en una època difícil de la seva vida. Ja de joveneta va sentir atracció per la costura i va aprendre el corte amb la senyora Rosita. Durant molts anys va exercir la seva professió a casa seua situada a la plaça Sant Valent, amb l'ajuda de xiques per atendre tots els encàrrecs de les clientes de Vinaròs i arreu de la comarca.

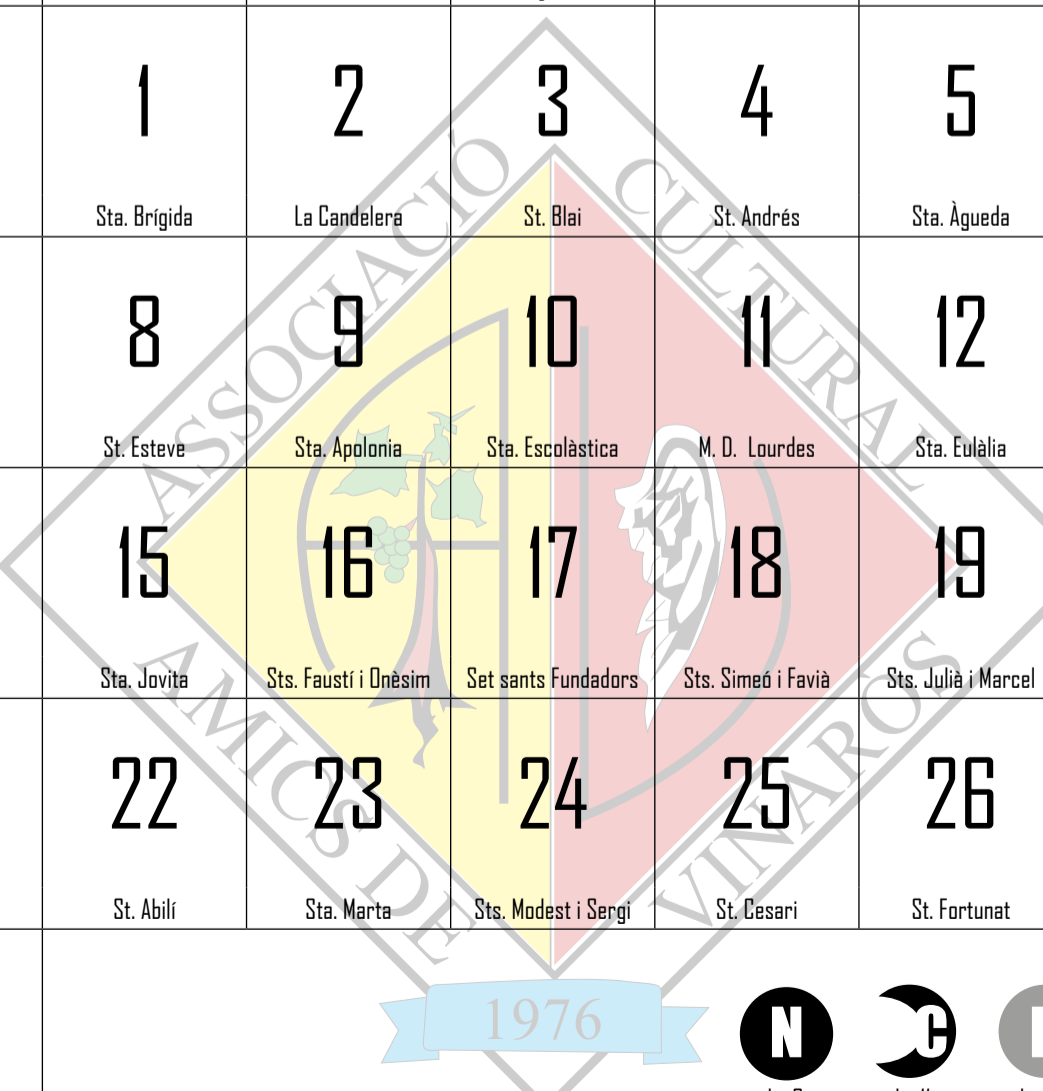

Carolina Miralles, junt amb altres modistes de Castelló, d'Igualada, de Sant Feliu de Guíxols, es trobaven en les desfilades de cases d'alta costura com Pedro Rodríguez, El Dique Flotante i Santa Eulàlia, adquirint conjuntament models exclusius que després compartien i desenvolupaven per a les seves clientes. Sabia aconsellar a cada clienta el que li era més apropiat.

L'any 1958 junt amb el seu marit Ramon Miró van obrir la primera botiga de senyora de moda "pret a porter" de Vinaròs, situada a la plaça de la Mera,

Amant de l'ordre i la pulcritud. Un dels hobis, de Carolina Miralles va ser la lectura, una apassionada de la política i de la història de les monarquies europees, especialment l'anglesa. Dona d'una gran memòria es coneixia les nissagues de totes les cases regnants.

La filla, Lucía Carolina Miró, des de molt petita seguint el caràcter inquiet de la mare, va anar a aprendre francès a casa de don Agustín Comes, sols tenia 6 anys, l'única nena entre alumnes molt més grans. Després d'assistir com alumna interna en un col·legi de Tarragona, es va traslladar a Innsbruck durant un any per aprendre l'alemany. Quan va tornar va acabar el batxillerat, no va continuar estudis preferint quedar-se a casa i treballar en la botiga, lloc on encara avui segueix la seva activitat com a continuadora de Carolina Modas, de la família Miró-Miralles.

febrer 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
5		1 Sta. Brígida	2 La Candelera	3 St. Blai	4 St. Andrés	5 Sta. Àgueda	6 St. Pau Miki
6	7 St. Moisès	8 St. Esteve	9 Sta. Apolonia	10 Sta. Escolàstica	11 M. D. Lourdes	12 Sta. Eulàlia	13 St. Benigne
7	14 St. Valentí	15 Sta. Jovita	16 Sts. Faustí i Onèsim	17 Set sants Fundadors	18 Sts. Simeó i Favià	19 Sts. Julià i Marcel	20 Sts. Silvà i Lleó
8	21 St. Fortunat	22 St. Abilí	23 Sta. Marta	24 Sts. Modest i Sergi	25 St. Cesari	26 St. Fortunat	27 St. Basil
9	28 Sts. Just i Rufi						

MARI CARMEN GÓMEZ SANJUAN

Vinaròs, 18 de desembre de 1927

Mari Carmen va estudiar per a infermera puericultora a Barcelona en una escola privada. Per obtenir un títol oficial va haver de matricular-se a la facultat de Medicina i fer la carrera de practicant. Mari Carmen, una dona inquieta, necessitava veure món, així que en convocar-se un concurs de places ella va escollir Pontevedra perquè era lluny i tenia platja.

Va tornar a Vinaròs quan es va crear la plaça d'infermera puericultora. A Vinaròs es va trobar amb Celín Salvador, l'única infermera que havia, una persona molt estimada, i amb ella va treballar molts anys. Més tard va concursar a la plaça d'infermeria en la Seguretat Social, alternant amb el treball que tenia al Centre Secundari.

Aficionada al teatre, de molt jove, va dirigir i actuar en "obretes" que es representaven al convent de sant Francesc, en ocasions especials, com el dia del "Domund", o com complement de la projecció d'alguna pel·lícula, un esdeveniment conegut pels xiquets i xiquetes de Vinaròs, com "el cine del senyor vicari".

Amb un talent innat per a la creació, tant literària com artística, en la celebració del IV Centenari de la arribada de la Relíquia de Sant Sebastià, amb paper arrissat va crear el quadre amb la Relíquia que es va exposar en l'església. En la seva faceta de catequista, va ser l'autora i directora de la funció que els xiquets i xiquetes, van representar a l'església arxiprestal, durant les celebracions, titulada "L'arribada de la relíquia a la ciutat de Vinaròs". Entusiasta i incansable, va fer els dissenys del vestuari i va ajudar a confeccionar-lo. Va escriure el poema que un xiquet va recitar quan es va portar en processó la imatge de Sant Sebastià fins a la platja del Fortí. I com a colofó de les commemoracions, va ser l'autora del vers de comiat que es va llegir el dia de la tornada de la imatge de Sant Sebastià a l'ermita.

Mari Carmen, profundament vinarossenca, continua plena de projectes. És una dona activa i optimista, encara condueix el seu cotxe i s'atreveix a utilitzar les noves tecnologies; al davant del seu ordinador, s'inspira i escriu.

Es convoquen els premis Ayguals, Puig Roda i Borràs Jarque.

març 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
9	 dia 20 Primavera a les 23:21 h.	1 St. Lleó	2 St. Llucio	3 St. Celledoni	4 Sts. Basil i Eugeni	5 Sts. Adrià i Teófil	6 Sts. Marcia i Basil
10	7 Sta. Perpètua	8 St. Joan de Déu	9 Dimecres de Sendra	10 Sts. Caio i Victor	11 Sts. Eutimi i Ramir	12 Sts. Inocenci i Bernad	13 I de Quaresma
11	14 Sta. Matilde	15 Sta. Lluisa de M.	16 Sts. Ciriac i Hilari	17 St. Patrici	18 St. Salvador d'Horta	19 St. Josep	20 II de Quaresma
12	21 Sts. Serapi i Benet	22 Sts. Pau i Bienvenido	23 Sta. Rebeca	24 Sts. Agapit i Timoteu	25 L'anunci de Ntra. Sra.	26 St. Brauli	 27 III de Quaresma
13	28 St. Alejandro	29 Sts. Jonás i Cirili	30 Ntra. Sra. Estrella	31 Beat Amadeu	 dia 4	 dia 12	 dia 19
						 dia 26	

PAQUITA ROCA IGUAL

Canet lo Roig, 21 de febrer de 1928

Paquita Roca va nàixer a Canet lo Roig el 21 de febrer de 1928, va ser la gran de dues germanes. El pare era d'ofici electricista. Baixaven molt a Vinaròs tant per compres com per fer gestions. Després de la guerra van oferir treball al pare a la companyia de la llum, s'allotjava a la Fonda del Dimoniet. L'amistat amb les propietàries de la fonda va portar a que se li oferís per portar-la amb la família.

Paquita en aquells moments estava estudiant el batxillerat. En fer-se càrrec la família de la fonda, va haver de deixar els estudis per ajudar als pares. La fonda estava situada a la plaça Jovellar. Era un lloc d'estada emblemàtic, molta gent procedent de la comarca s'allotjaven allí, tant si fos per anar de compres com per visitar-se al metge.

Paquita es va casar amb José María Gavalda Pla. Quan els dos fills del matrimoni encara eren petits, el marit va patir una malaltia que el va obligar a deixar la seua professió. Llavors es van decidir a construir un hotel, junt amb la seva germana Teresa. En aquells moments s'havia inaugurat el "desvio" de la nacional 340 passant per fora de la població. Van comprar el terreny per construir-lo en la partida de les Salines. El nom es va decidir en considerar que al no haver xics en la família, seria millor conservar el cognom familiar. L'hotel Roca es va inaugurar el 14 de juliol de 1966, aquella mateixa nit ja van tenir plena ocupació.

L'hotel Roca va ser des del dia de la seua inauguració en un punt de referència, amb clientela de totes les categories socials. Un lloc on també s'hostatjaven els toreros que venien a torejar a Vinaròs; el Córdobes, Paquirri, Palomo Linares, Dámaso González, Paco Camino, Diego Puerta, Bernadó, Jesulín, i un llarg etc. Així com els "rejonejadors" germans Peralta. Els apoderats portaven els maletins amb els diners lligats a les monyiques i mentre s'estaven a l'hotel només es desprenien d'ells quan els deixaven a la cura de Paquita. A Paquita no li agraden gens els bous però els toreros li eren molt simpàtics i els tractava com si fos una mare. Poc després de casar-se Paquirri amb Carmina Ordoñez el matrimoni es va allotjar a l'hotel, exigint el menjador per a ells sols.

Després de regentar 40 anys l'hotel Roca, Teresa, l'altra germana Roca, va morir a mitjans dels anys 80, Paquita i el seu marit que ha estat el seu principal col·laborador i suport, (mort l'any 2009), es van jubilar coincidint el mateix dia que el van inaugurar, el 14 de juliol de 2006. Avui l'Hotel Roca continua en mans de la família regentat pel seu fill Àngel.

Viatge cultural a Síria i Jordània.

abril 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
13	N dia 3	G dia 11	P dia 18	M dia 25	1 Sts. Cels i Macari	2 St. Francesc de Paula	3 IV de Quaresma
14	4 St. Benet	5 St. Vicent Ferrer	6 St. Guillem	7 St. Joan Baptista	8 Sts. Jenaro i Edesio	9 Sta. Casilda	10 V de Quaresma
15	11 St. Felip	12 St. Victor	13 St. Hermenegildo	14 Sts. Màxim i Valerià	15 Ntra. Sra. dels Dolors	16 Sta. Engracia	17 Diumenge de Rams
16	18 St. Eleuteri	19 Sts. Rufo i Expedito	20 St. Severia	21 Dijous Sant	22 Divendres Sant	23 St. Jordi	24 Pasqua
17	25 St. Marc	26 St. Isidor	27 Ntra. Sra. Montserrat	28 Sts. Pere i Teodora	29 Sta. Catalina	30 St. Pius V	

ÀNGELA FORNER AGRAMUNT

Vinaròs, 24 de desembre de 1918 - 7 de gener 2006

Angelita Forner Agramunt, va nèixer el 24 de desembre de l'any 1918, al carrer vinarossenc de Sant Francesc, filla de Sebastià Forner Vidal i Àngela Agramunt Bover. Als 14 anys ja va trobar el seu company de curta vida, el mariner Gabriel Albiol Guzmán. L'única parella que va tindre al llarg de la seua vida.

A l'abril de 1938 va fugir a Catarroja, una setmana abans que els nacionals entraren a Vinaròs, i va tornar a finals de 1939. Al poc de la seua tornada, l'11 de gener de 1940, fou detinguda a la presó de Sant Francesc de Vinaròs, imputant-li activitats contra el règim i d'auxili a la rebel·lió, fou condemnada a 12 anys i un dia, però després del trasllat a la presó de Castelló, el 24 de Maig de 1941 fou alliberada.

La seua parella, Gabriel va morir a Belchite el 20 d'Agost de 1936, i el seu germà va morir a l'hospital de Sarinyena en ser ferit a Alcubierre als 26 anys, el 17 d'Octubre de 1936.

Els anys posteriors, Angelita es va dedicar a la cura dels familiars vells, vivint a la sènia de vora el riu, fins els últims dies.

A finals de 1976, el matrimoni Carmen Muñoz i J. Enríque Morellà, amb el seu fill menut, es tralladà al primer pis de la casa d'Angelita. Durant uns tres anys Angelita visque baix i la família de lloguer al primer pis, però després d'una dolència molt greu, Angela els demanà viure junts, ja que per una part ella es feia gran i cada vegada més depenent, i per l'altra Carmen passava temporades sola amb el seus fills menuts.

El 7 de gener de 2006, va morir després d'una llarga malaltia, rodejada de la seua família.

Angelita va ser una dona d'idees clares i fixes, amiga dels seus amics, sogra, mare i "abucla", però per davant de tot, va ser una bona persona.

maig 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
17	N dia 3	G dia 10	P dia 17	M dia 24			1 St. Josep Artesà
18	2 Ntra. Sra. d'Araceli	3 Sta. Violeta	4 St. Josep M ^e Rubio	5 Ntra. Sra. de Gràcia	6 Sta. Benita	7 St. Benet II	8 M. D. Desamparats
19	9 St. Gregori	10 St. Joan d'Àvila	11 St. Francesc	12 St. Domenech	13 Ntra. Sra. del Rosser	14 Sta. Gemma Galgari	15 St. Isidre el Llaurador
20	16 St. Joan Nepomuce	17 St. Pasqual Bailón	18 St. Venanci	19 Sta. Ciriaca	20 St. Bernardi	21 Stes. Virginia i Gisela	22 Sts. Fausti i Timoteu
21	23 / 30 St. Desideri/St. Basil	24 / 31 Sta. M ^e Auxiliadora	25 Ntra. Sra. del Puy	26 St. Felip Neri	27 Sta. Restituta	28 Sts. Just i Germà	29 Sta. Teodosia

TERESA CHALER MASIP

Vinaròs, †27 d'agost de 1996

Teresa Chaler va ser coneguda pels seus contemporanis com Tere La chata, filla segona de les quatre filles hagudes del matrimoni d'Agustín i Dolores.

Des de molt petita se li endevinaven aptituds per a la costura. Tant va ser així que als 16 anys, la seua mare la va animar a seguir un curs de "corte i confecció" en el taller de la modista local Lucía Palau. En aquest taller s'hi va estar tres o quatre anys, obtenint el títol de modista. En el domicili familiar va començar a dissenyar models i vestir família i amigues. Aviat la fama del seu gust, excel·lent ofici i l'encert en escollir per a les seues clientes el model més afavoridor, la va convertir en una de les modistes més afamades de la comarca.

Després d'uns anys d'exercir de modista, va inaugurar una botiga de confecció i "pret a porter", amb Amparo, la menor de les seues germanes. En els anys que la botiga va funcionar Tere la Chata, va eixamplar el seu camp amb el disseny i confecció de vestits de núvia i festa, veritables joies sorgides de la seua inesgotable imaginació.

Tere Chaler, va continuar treballant amb el mateix entusiasme que sempre la va caracteritzar fins el final de la seva vida. Es pot afirmar que va tenir una vida plena tant a nivell personal com professional. La seua trajectòria de treball es va basar en ser fidel a l'art de la costura, es va exigir a si mateixa perfecció i compromís durant tots els anys que va exercir la seua professió.

Fou una dona amb carisma, elegant, honesta i sensata, graciosa, amiga dels seus amics, competitiva i creativa. Una dona, de pensament obert i avançat al seu temps, que sobre tot se sentia vinarossenca, i alhora ciutadana d'un món sense fronteres.

juny 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
22	 dia 21 Estiu a les 17:16 h.		1 St. Inigo	2 Sts. Amelia i Blandina	3 Stes. Paula i Oliva	4 St. Nicanor	5 l'Assenció
23	6 Sta. Càndida	7 St. Robert	8 St. Guillem	9 St. Ricard	10 Sts. Timoteu i Màxim	11 St. Bernabé	12 Pasqua de Pentecosta
24	13 Sts. Fortunat i Llucià	14 St. Anastasi	15 Sta. M ^a Micaela	16 St. Aurelià	17 Sts. Manel i Geremies	18 Sta. Paula	19 M.D. de Misericòrdia
25	20 St. Silveri	21 Sts. Martí i Raimón	22 Sts. Pauli i Climent	23 Sta. Agripina	24 St. Joan Baptista	25 Sta. Eva i Drosia	26 Corpus Christi
26	27 M. D. Perpet. Socors	28 Sta. Alicia	29 Sts. Pere i Pau	30 Sts. Martirs E. R.	 dia 1	 dia 9	 dia 15

SALÍN ZARAGOZÀ REYES

Vinaròs, 2 d'agost de 1939

Salín, filla de Julian Zaragoza i Modesta Reyes, és la menuda de 6 germans. Ha sentit explicar que la mare ja venia peix anant pels carrers del poble abans que es construís el mercat municipal.

Als 10 anys va començar ajudar a vendre peix a la seua mare i germanes, Dolores, Hermínia i Rosín. El pare tenia un botet i calava el palangre; el que pescava, les dones de la família ho venien al mercat. Reyes, és una de les parades més antigues del mercat. També han tingut durant anys una parada de peix a Tortosa, fins temps recents es venia tota la setmana, inclòs el diumenge. El peix es transportava en tren, en canastes, després va ser el camionet de Bover el que els hi feia el transport. Quan Salín arribava de Tortosa d'ajudar a la mare a les tres de la tarde, dinava i es preparava per a l'hora d'obrir el mercat de Vinaròs. Fins que es va casar la seua jornada començava a les 5 del matí.

Salín ha viscut tots els canvis del mercat dels últims 60 anys, des de quan les parades de fruita i verdura es van instal·lar dins del mercat, un lloc on tota la població vinarossenca s'abastia de productes frescos: verdura, fruita, peix i carn, fins que amb l'arribada de les grans superfícies comercials, han fet que el mercat perdés una part important de la seua activitat.

Poc temps abans de que Salín es jubilàs van començar les obres de remodelació del mercat. Amb el nou mercat s'espera donar un nou impuls a les parades de tant arrelada tradició a Vinaròs.

La parada de peix "Salín Reyes" ara la porta la seua filla Anna i el seu gendre.

juliol 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
26	N dia 1	G dia 8	P dia 15	M dia 23	1 Sagrat cor de Jesús	2 Sts. Vidal, Otó i Urbà	3 St. Tomàs Apostol
27	4 Sta. Isabel	5 St. Teodoto	6 St. Isaías i Lluçia	7 Sts. Claudi i Fermí	8 Sts. Edgar i Priscil·la	9 St. Cirilo	10 Stes. Amalia i Rufina
28	11 Sts. Olga i Benet	12 Sta. Epifana	13 St. Enric	14 St. Camil	15 Stes. Rosalia i Julia	16 M. D. del Carme	17 St. Jacinto
29	18 St. Federic	19 St. Arseni	20 St. Elies	21 St. Llorens	22 Sta. M ^a Magdalena	23 Sta. Brigida	24 Beat Isidor Bover
30	25 St. Jaume Apostol	26 Sts. Joaquin i Anna	27 St. Pantaleo	28 Sts. Nazari i Victor	29 Sta. Marta	30 Sts. Abdón i Senen	31 St. Ignasi Loyola

PILAR RIPOLL BORDANAVE

Vinaròs, 22-09-1905 / 27-3-1993

Pilar va ser coneguda localment com "Pilar la comare". La seva mare Eugènia va exercir la mateixa professió. Va ser la segona de tres germans. El pare va morir en un naufragi, tragèdia que va marcar la vida de la família. Pilar era una dona de fort caràcter, d'això en donen testimoni les persones que van col·laborar amb ella, i les dones a les que va ajudar a portar fills al món.

Va viure sempre a "l'arrabal Socors". El domicili de Pilar va ser sempre el punt de reunió de tota la família. Com era costum en l'època, les nits d'estiu després de sopar treien les cadires al carrer i allí intercanviar notícies, amb amics i veïns fins l'hora de retirar-se per anar a dormir o per assistir algun part.

Dona molt creient va viure sempre en conflicte entre les seues creences i els seus sentiments. L'home que va estimar, Pepito Rabasa, va ser alcalde socialista de Vinaròs per poc temps, després de l'esclat de la Guerra Civil, va viure exiliat a Barcelona després de la contenda; el que va dificultar les seues relacions durant anys, fins que l'any 1959 es van poder casar, però no va ser fins la transició democràtica quan van poder recuperar una vida familiar normalitzada.

Durant més de quaranta anys, Pilar Ripoll va exercir la seua professió. Va formar part com a llevadora de l'equip de tocologia, quan es va crear cap els anys cinquanta el Centre Maternal, ubicat al carrer Sant Francesc, estan com a director i tocòleg D. José Sabaté, i com a practicant i anestesista D. Domingo Romeu.

Pilar "la comare" va ser una dona controvertida; temperamental i afectuosa, mai va regatejar esforços per acudir a on eren requerits els seus serveis; de dia o de nit, fos o no fos festa, ella es feia present al costat de les seues pacients i amb gest brusc i decidit, donava ànims per afrontar el part.

Pilar es va jubilar molt delicada de salut, tenia pànic d'entrar en un quiròfan com a pacient per posar remei a la fractura dels meniscs dels dos genolls. Va viure fins els 87 anys.

Sotida cultural d'estiu.

agost 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge	
31	1 Sts. Felix i Nemesi	2 M. D. dels Àngels	3 St. Esteban	4 Sta. Perpetua	5 M. D. de les Neus	6 Tranfiguració S.	7 Sts. Just i Pastor	
32	8 Sts. Domingo i Emilià	9 St. Román	10 St. Llorens	11 Sta. Clara	12 St. Macari	13 Sts. Hipòlit i Casià	14 Sts. Marcel i Eusebi	
33	15 M.D. de l'Assunció	16 St. Roc	17 Sts. Pau i Juliana	18 Sta. Helena	19 Sts. Mariano i Lluís	20 St. Bernardo	21 Sts. Ciriaca i Fidel	
34	22 Sts. Maria i Timoteu	23 Sta. Rosa de Lima	24 St. Bartomeu	25 Sts. Gines i Patricia	26 St. Ceferi	27 Sta. Mònica	28 St. Agustí	
35	29 Sta. Cándida	30 Sta. Tecla	31 St. Ramón Nonato					
					 dia 29	 dia 6	 dia 13	 dia 21

ENCARNA FONTANET LÓPEZ

Guardamar del Segura, 1935

Encarna es pura sensibilitat. Els seus gestos i les seues paraules traspúen un món interior on les paraules no formen oracions sino versos.

Llicenciada en Filosofia i Lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona i mestra de professió va haver de marxar de Vinaròs per raons de càtedra i, fora del seu poble, es va casar, quedant vídua molt jove, és també exemple del coratge d'aquelles mares que han de lluitar soles pels seus fills. Ha exercit a Cerdanyola.

Ara ha tornat, i amb ella la seua poesia, que està marcada per eixa enyorança als anys que novaviure en la seua terra. Per això la podem vore en tots eixos moments del seu poble en els que fa falta la reivindicació de l'essència vinarossenca. Encarna és membre actiu de l'Associació Cultural Amics de Vinaròs.

He vuelto a los paisajes
de mi infancia.
Rostros amados recuperan
su luz.
Insomne,
la oscuridad embriaga.
He vuelto.
Los recuerdos me arraigan.

Sotida de lluna plena: sopar medieval.

setembre 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
35	 dia 27	 dia 4	 dia 12	 dia 20	1 Sts. Sixte i Artur	2 St. Antolí	3 St. Gregori Magne
36	4 Sta. Odbulia	5 St. Eleuteri	6 Sta. Regina	7 Sta. Adela	8 M. de Dèu Trobades	9 St. Nicolau	10 M. D. de les Vinyes
37	11 St. Valerià	12 St. Amadè	13 St. Victor	14 M. D. del Camí	15 Sts. Ciprià i Rogelio	16 Sta. Robert	17 Stes. Irene i Sofia
38	18 Sts. Jenaro i Elies	19 Sts. Dionis i Agapit	20 St. Mateu	21 St. Inocenci	22 St. Pio de Pietrelcina	23 M.D. de la Mercè	24 Sta. Aurelia
39	25 Sts. Cosme i Damia	26 St. Vicent de Paul	27 St. Venceslau	28 Sts. Arcangels	29 St. Jeroni	 dia 23 Tardor a les 9:04 h.	

PILI VIVER MONTIÀ

Tarragona, 7 de març de 1948

Pili pertany a una família de llarga tradició pastissera. Una forma de guanyar-se la vida que va lligada a les festes i als bons moments, cosa que a ella li dona una gran satisfacció.

Arriben a Vinaròs quan les pastisseries tenien, com altres establiments, un "cupo" i el pare de Pili buscava una població on establir-se.

Temps de molt de treball per a la família Viver, on el pare a l'obrador i la mare a la botiga, formaven un "equip" que els va permetre tant aprendre els dolços típics de Vinaròs (casquetes i catalinetes) com portar a Vinaròs novetats (panellets i mones de xocolata).

Quan Pili va formar part de l'equip tenia 20 anys, i es va incorporar després d'estudiar Magisteri. Casada amb un pastisser, va viure com canviaven moltes coses i aquells dolços que abans es feien a l'obrador (bombons, caramels...) passaven a comprar-se fora i dedicar aquest temps a altres com pastissos, que introduïen nata, crema...

Li agrada el cinema i, sobre tot, viatjar. Allà on va, visita les pastisseries.

Estar darrere del mostrador li ha permès observar com ha canviat la societat vinarossenca i desenvolupar un altre sentit: el de saber que vol la gent. Ha viscut com han evolucionat els gustos de la gent del nostre poble i com ha millorat la seua condició econòmica, encara que, segons la seua experiència, de més de 40 anys, els dolços son de les coses que als vinarossencs els costa de renunciar!

octubre 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
39	N dia 26	G dia 4	P dia 12	M dia 20		1 Sta. Teresseta de N.J.	2 Sts. Àngels custodis
40	3 St. Francesc de Borja	4 St. Francesc d'Àsis	5 St. Froilan	6 Sts. Bruno i Emili	7 M. D. del Rosser	8 Sta. Brigida	9 St. Dionis
41	10 Sts. Daniel i Àngel	11 M. D. de Begoña	12 M.D. del Pilar	13 Sta. Celedonia	14 St. Evarist	15 Sta. Teresa de Jesús	16 Sta. Margarida
42	17 St. Ignasi	18 St. Lluç	19 Sta. Laura	20 Sta. Adelina	21 Sta. Úrsula	22 Sta. Maria Salomé	23 Sts. Joan i Germà
43	24/31 St. Felix/St. Urbà	25 Sts. Fruto i Lluçio	26 St. Evaristo	27 Sts. Savina i Cristeta	28 St. Ciril i Onorat	29 Sts. Lluçio i Felícia	30 M. D. del Ampar

ROSA LANDETE ALBALAT

Vinaròs, 11 d'agost de 1915

Pensar en Les Camaraes, el ball més representatiu de Vinaròs, és pensar en Rosita Landete.

La Secció Femenina de la Falange, després de la Guerra Civil va emprendre la tasca de recuperar el folklore de tot el territori espanyol. Rosita va acceptar el nomenament de Delegada Local de la Secció Femenina, començant una tasca que li ocuparia molts anys de la seua vida. De la jerarquia superior va rebre l'encàrrec de recuperar els balls que antigament es ballaven a Vinaròs. La seua tasca la va començar anant per les sènies entrevistant els seus habitants perquè li ensenyessen els balls antics. Li va portar molt de temps aconseguir-ho. Finalment "Les camaraes", "El bolero", "La Jota de tres" i "La jotilla" es van incorporar al patrimoni cultural local. A partir d'aquell moment es va formar un grup mixte de ball.

Cada any la Secció Femenina de Falange convocava un concurs nacional en l'apartat de Coros y Danzas, Les Camaraes, després d'actuar varies vegades amb altres grups de ball de la província de Castelló, van guanyar el primer premi nacional. Dos anys més tard, Les Camaraes, junt amb representants d'altres províncies que havien guanyat els anys anteriors, van ser invitades a ballar a París i a Brussel·les, per donar a conèixer el folklore espanyol. Els balladors i balladores no rebien cap remuneració, a vegades s'havien de pagar ells mateixos viatges i desplaçaments, quan el benefici de la loteria que es venia per pagar aquests actes, no ho podia cobrir. La primera seu de Les Camaraes va ser el "Blau", local situat al carrer del Socors, un temps després es van traslladar al Passeig de Colón, cantonada carrer sant Nicolau, on en l'actualitat encara imparteixen l'ensenyament del ric patrimoni folklòric de Vinaròs a les noves generacions.

El 29 de setembre de 2002 va rebre de l'Ajuntament de Vinaròs el III Grinyó Ballester, i el juny de 2004, l'homenatge de Les Camaraes en agraïment a tot l'esforç realitzat per a la preservació d'aquest important patrimoni. Li regalaren un caragol, símbol per excel·lència de Les Camaraes.

Dia 25: Nit de la cultura. Atorgament dels premis: Ayguals, de narrativa; Borràs Jarque, de història; i Puig Roda, d'aquarel·la.

novembre 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
44		1 Tots Sants	2 Sts. Difuns	3 St. Martí de Porres	4 St. Carles Borromeu	5 St. Isabel	6 St. Leonardo
45	7 St. Ernest	8 St. Diosdà	9 M. D. Almudena	10 St. Modest	11 St. Martí	12 Sts. Aureli i Millán	13 Sts. Leandre i Diego
46	14 St. Serapió	15 St. Eugeni	16 Sta. Margarida	17 Sta. Isabel d'hungria	18 Sts. Román i Odó	19 St. Crispí	20 Crist Rei
47	21 Sts. Onori i Rufo	22 Sta. Cecília	23 St. Clement	24 Sta. Flora	25 Sta. Catalina	26 St. Leonardo	27 I Diumenge d'Advent
48	28 St. Honest	29 Sta. Il·luminà	30 St. Andreu Apostol	1976		N dia 26	G dia 4
						P dia 12	M dia 20

RAMONCITA ARTIGA MONZÓ

Cervera del Maestre, 6 d'abril de 1928

La família de Ramoncita es va traslladar a Vinaròs l'any 1939.

Ramoncita es va casar amb Paco Farga, fill dels propietaris d'un forn de pa, l'any 1954. El pare era comerciant, i ella havia treballat portant els comptes del negoci familiar i una vegada casada es va ocupar de la casa, els sogres i els tres fills que anaren venint. Inquieta per naturalesa, tot i que en un principi no l'atreia l'ofici del marit, un dia va decidir que junt amb el pa es podien elaborar altres productes, (ella no havia mai tocat la farina) però es va atrevir a elaborar unes ensaïmades per provar. La iniciativa va tenir èxit i des de llavors va entendre que la panaderia també podia tenir un component més artístic, el de la creació, que connectava amb la seua manera de percebre les coses.

L'any 1983 va morir Paco Farga, una pèrdua irremplaçable. Amb el suport dels seus fills Ramoncita ha anat endavant, afrontant una nova etapa de la seua vida.

Avui el forn Farga, continua sorprenent als clients amb nous i saborosos productes i Ramoncita continua amb una vitalitat admirable, aportant les seues idees innovadores.

El forn està en mans dels seus fills, i des del cor de la nostra ciutat continua la saga de Ca Farga.

desembre 2011

	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge
48	N dia 24	G dia 2	P dia 10	M dia 18	1 St. Eloi	2 St. Eusebi	3 St. Francesc Xavier
49	5 St. Dalmau	6 Constitució d'Espanya	7 St. Ambros	8 Immaculada	9 St. Leocadia	10 St. Eulalia	11 III Diumenge d'Advent
50	12 M.D. de Guadalupe	13 St. Llúcia	14 St. Joan de la Creu	15 St. Fortunat	16 St. Josep Manyanet	17 St. Violant	18 IV Diumenge d'Advent
51	19 St. Dàrius	20 St. Domingo de Silos	21 St. Pere Casino	22 St. Honorat	23 St. Victòria	24 St. Delfi	25 Nadal
52	26 St. Esteve	27 St. Joan Evangeliste	28 Sants Innocents	29 St. Tomas Becket	30 Sts. Sabí i Raül	31 St. Silvestre	 dia 22 hivern a les 5:30 h.

ROSARIO GINER ARNAU

CAROLINA MIRALLES TORRES

MARI CARMEN GÓMEZ SANJUAN

PAQUITA ROCA IGUAL

ÁNGELA FORNER AGRAMUNT

TERESA CHALER MASIP

SALÍN ZARAGOZÁ REYES

PILAR RIPOLL BORDANAVE

ENCARNA FONTANET LÓPEZ

PILI VIVER MONTÍA

ROSA LANDETE ALBALAT

RAMONCITA ARTIGA MONZÓ

c/ Sant Ramon nº13
Tel. 964 45 27 08

12500 VINARÓS (Castellón)
e-mail: info@amicsdevinaros.com
<http://www.amicsdevinaros.com>
amicsdevinaros.blogspot.com